

مقایسه انفوژیون افردین و افزایش حجم داخل عروقی با کریستالوئید (سرم پر هلود) در متعادل نگهداشت فشار خون در خانمهای بارداری که تحت بی‌حسی اسپاپیاناال جهت عمل سزارین قرار گرفته‌اند.

دکتر صبا قنبر استادیار انسنتری بیمارستان امام خمینی؛ دانشگاه علوم پزشکی تهران
دکتر سید محمدعلی خسروی، دستیار سال آخر انسنتری بیمارستان امام خمینی دانشگاه علوم پزشکی تهران

Comparison Of Ephedrine Infusion And Crystalloid Preload In Maintaining Blood Pressure In Cesarean Section Under Spinal Anesthesia ABSTRACT

Hypotension is hazardous for fetus and mother under spinal Anesthesia in cesarean section. Prophylactic effect of crystalloid preload and ephedrine infusion were compared in preventing of hypotension in these patients.

From the cases, 44 women Candidate for elective Cesarean section were randomly divided in two groups. In first group, 15^{ml} per kg Ringer infused before spinal anesthesia. In the second group, Ephedrine infusion 0.25 mg /kg/3 min started immediately after spinal.

During the section, BP was more stable in second group than the first group. Therefore ephedrine infusion seems to be more effective in controlling of BP in these patients

Key words: Cesarean section, spinal anesthesia, hypotension, ephedrine infusion.

قبل از بی‌حسی اسپاپیاناال داده نشد و بلافاصله پس از بی‌حسی، انفوژیون افردین با دوز 0.25mg/kg/3min در گروه فشار خون شریانی از دفعه اول پس از قرار گرفتن بیمار در وضعیت خوابیده به پشت کنترل می‌شد. میزان افت فشار خون سیستولیک متوسط تا شدید در گروه اول شدیدتر از گروه دوم بود. در این مطالعه اینچنین نتیجه گیری شد که انفوژیون پروفیلاکتیک افردین قادر است از افت فشار خون حاصل از بی‌حسی اسپاپیاناال در عمل سزارین بطور موثر ممانعت نماید.

چکیده

کاهش ناگهانی فشار خون پس از بی‌حسی اسپاپیاناال بطور اعم عارضه شناخته شده‌ای است. این عارضه در خانمهای حامله قادر است خونرسانی به جنین را نیز برحسب شدت با اشکال مواجه ساخته و آنرا را به خطر اندازد. اثرات پروفیلاکتیک حاصل از افزایش حجم داخل عروقی با سرم کریستالوئید و انفوژیون پروفیلاکتیک افردین برای جلوگیری از افت فشار خون طی بی‌حسی اسپاپیاناال با مارکائین ۵ درصد در خانمهایی که تحت عمل سزارین قرار گرفته‌اند، مقایسه شده است.

در این مطالعه، ۴۴ خانم ترم که برای سزارین بصورت الکتیو به اطاق عمل آورده شده بودند، بطور تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. در گروه اول با گروه سرم پره لود سرم رینگر به میزان ۱۵ml/kg قبل از بی‌حسی اسپاپیاناال ظرف ۱۰ تا ۱۵ دقیقه تجویز گردید. در گروه دوم با گروه افردین هیچگونه حجمی

مقدمه

افت فشار خون پس از بی‌حسی اسپاپیاناال بطور اعم عارضه شناخته شده‌ای است. در خانمهای حامله این افت فشار خون علاوه بر مادر، قادر است خونرسانی به جنین را نیز

در گروه دوم، بالا فاصله پس از دراز کشیدن بیمار پس از mg/kg ، به حسی اسپاینال، اقدام به انفوزیون افردین با دوز $25/20$ mg/kg طرف ۳ دقیقه شد و در این گروه نیز تغییر گروه قبل، فشار خون ثبت و جمع آوری شد.

سطح بلوک حسی در بیماران قبل از شروع عمل سزارین در محدوده $T4-6$ بود. همه بیماران تحت مراقبت‌های روتین مونیتورینگ مرسوم و توجهات خاص فرار داشتند. شیوع T-Test، chi-square، هیبوتانسیون بین دو گروه با روش T-Test مقایسه گردید و مقایسه داده‌های دموگرافیک بوسیله انجام گرفت.

هیبوتانسیون متوسط را افت فشار خون سیستولیک $\leq 20\%$ و هیبوتانسیون شدید را افت فشار خون سیستولیک $\leq 30\%$ از حد پایه در نظر گرفتیم (۳).

در هر گروه مورد مطالعه در صورت هیبوتانسیون شدید، اقدام به تزریق افردین به میزان نیاز می‌شد.

نتایج

داده‌های دموگرافیک و همودینامیک پایه که در جدول ۱ نمایش داده شده است هیچ تفاوتی در وزن، قد، پاریتی، فشار خون پایه نداشته اما میانگین سنی گروه یکم بالاتر از گروه دومی باشد. در کل تفاوت سنی قابل توجهی وجود نداشته است. مقایسه افت فشار خون در هر گروه بر اساس جداول ۱ و ۲ و ۳ نشان میدهد که در گروه پره لود از دقیقه اول شاهد افت فشار خون بودیم و حداقل افت فشار خون در این گروه در دقیقه ۵ بوده که این با تزریق افردین درمان و تصحیح گردیده است و لی در مورد گروه افردین افت فشار خون در دقایق اولیه وجود نداشت اما از دقیقه ۷ به بعد، که انفوزیون قطع گردیده بود، افت فشار خون در حد متوسط مشاهده شد که البته نیاز به اقدام درمانی خاصی هم وجود نداشت و خودبخود بر طرف می‌شد و این لحظه‌ای بود که با خروج جنب و انقباضات رحمی متعاقب تجویز اکسی توسین به مادر تلاقي داشت.

برحسب شدت با اشکال مواجه ساخته و آنها را به خطر اندازد (۲)، به همین علت در این مطالعه پیشگیری از بروز عارضه را بر درمان آن پس از وقوع ارجح داشتیم. افراد تحت مطالعه همگی خانمهای حامله نرم در گروه I ASA physicalstatus II بودند. افرادی که به هر عنوان در کلاسهاي بالاتر (ASA>II) قرار می گرفتند حذف و افرادی که هیچگونه کتراندیکاسیونی جهت انجام بی حسی اسپاینال نداشتند مدنظر بودند.

مواد و روشها

در این تحقیق زنان بارداری که در طی نیمه دو م سال ۷۷ و نیمه اول سال ۷۸ شمسی به مجتمع بیمارستان امام خمینی (ره) تهران، بیمارستان ولی عصر (عج) جهت عمل سزارین مراجعه نموده بودند و برای آنها بی حسی اسپاینال انتخاب گردیده بود، انتخاب شدند و در مجموع تعداد ۴۴ نفر در دو گروه برابر تقسیم و مورد مطالعه قرار گرفتند. برای انجام بی حسی اسپاینال از سوزن یک بار مصرف نمره ۲۵G جهت دستیابی به فضای ساب آراکنوبید و محلول مارکائین $0/5$ درصد به میزان لازم براساس قد بیماران از $10\ mg$ تا $15\ mg$ استفاده گردید.

بعنوان سرم پره لود از محلول کریستالوبید (رینگر) به میزان $15\ mg/kg$ استفاده شد.

افردهن بصورت تیتره با دوز $0/25\ mg/kg$ در ۵۰ سانتیمتر مکعب سالین نرمال انفوزیون گردید.

فشار خون تمامی بیماران با یک دستگاه ثبت فشار خون مدرج و از بازوی سمت راست و در وضعیت خوابیده به پشت اندازه گیری و در فرم مخصوص جمع آوری شد.

تمامی بیماران بوسیله سوزن اسپاینال پس از ضد عفونی کافی محل، از فضای I-3.4 تحت بی حسی با مارکائین $0/5$ درصد به مقدار لازم قرار گرفته و پس از تجویز ماده بی حسی به درون فضای ساب آراکنوبید، در وضعیت خوابیده به پشت و با زاویه حدود صفر (موازی با سطح افق) قرار داده می‌شدند.

در گروه اول، قبل از اقدام به بی حسی اسپاینال سرم پره لود انفوزیون می‌شد و با هیچ اقدام دیگری بجز ثبت فشار خون هر دقیقه تا دقیقه دهم و سپس هر ۲ دقیقه تا دقیقه پیشم و پس هر ۵ دقیقه تا پایان عمل جراحی و کنترل سطح بلوک حسی صورت می‌گرفت.

جدول ۱ - داده های دموگرافیک و فشار خون پایه مادران باردار

P	گروه افرادین	گروه مایع (۲۲ نفر)	SD	متغیرها
۰/۰۱۹	(۵/۵)	۲۶/۲۲	(۵/۶۴)	سن
۰/۳۸۱	(۸/۵۳)	۷۴/۷۷	(۱۰/۴۲)	وزن
۰/۸۱۱	(۴/۱۲)	۱۵۷/۸۳	(۵/۷۴)	قد
۰/۱۱۷	(۱-۴)	۲	(۱-۵)	تعداد بارداری
۰/۱۴۲	(۰-۳)	۱	(۰-۱)	تعداد زایمان
۰/۹۳	(۰/۷۱۲)	۱۱/۹	(۰/۱۱۱)	فشار خون
۰/۳۶	(۰/۹۴۸)	۷/۲	(۰/۷۸۴)	سیستولیک پایه
			۷/۷	فشار خون
				دیاستولیک پایه

شده است و همانگونه که در جدول مشاهده میشود اختلاف آشکاری در کاهش فشار خون سیستول و دیاستول در گروه مایع نسبت به گروه افرادین وجود داشته است.

عملت انجام سزارین در موارد فوق پژوهانسیون بریج، سزارین فلئی و عدم تجانس سر و لگن بود. انتبدالس وقوع هیپوتانسیون شدید در جدول ۲ نشان داده

جدول شماره ۲- میزان وقوع هیپوتانسیون شدید

P	گروه افرادین	گروه مایع (۲۲)	
۰/۰۲۵	(۰/۱۸/۲)	۱۱ (۰/۵۰)	بیشتر از ۳۰٪ کاهش در فشار خون سیستول پایه
۰/۰۰۷	(۰/۲۱/۸)	۱۶ (۰/۷۲/۷)	بیشتر از ۳۰٪ کاهش در فشار خون دیا ستول پایه
نتایج در جدول شماره ۳ آمده است.			بطور مشابه وقوع هیپوتانسیون متوسط در فشار خون سیستولیک در گروه مایع بیشتر از گروه افرادین بوده است که

جدول شماره ۳- میزان وقوع هیپوتانسیون متوسط در فشار خون سیستولیک.

P	گروه افرادین	گروه مایع (۲۲)	فشار خون سیستول
۰/۰۰۰۱	۵ (۰/۲۱/۷)	۱۸ (۰/۷۸/۳)	بیشتر از ۲۰٪ کاهش نسبت به فشار خون سیستول پایه

می دارند، می باشد (۵)، و تئی روشهای تحقیقی نشانگر عدم تأثیر کامل و همیشگی این روش است زیرا مایع سریعاً به فضای خارج عروقی انتشار می یابد (۶). مطالعات اخیر نشان داده است که افزایش حجم باعث آزاد شدن (Atrial Natriuretic peptide)ANP و آندوتلین-۱ می شود که موجب کاهش تون عروقی و کاهش اثرات حجم می گردد (۷).

بحث

در بررسیهای مشابه که در سایر نقاط دنیا صورت گرفته است نتایج حاصله مشابه بسیار زیادی با مطالعه فعلی دارد (۲۰،۲۱). افزایش حجم داخل عروقی با مایعات کریستالوئید یک روش استاندارد جهت جلوگیری از افت فشار خون در حالت های باردار که برای سزارین بی حسی اسپاینال دریافت

در این مطالعه مشخص گردید که شیوع هیپوتانسیون شدید و متوسط در گروه سرم پره لود نسبت به گروه افرادین بیشتر بوده است و تفاوت آشکار و معنی داری مشاهده شده است و ما دریافتیم که انفوژیون افرادین بطور پروفیلاکسی جهت جلوگیری از افت فشار خون در مقایسه با سرم پره لود روش موثرتر و یا حداقل به خوبی آنست.

نتیجه بدست آمده از این تحقیق بر این دلالت میکند که انفوژین افرادین به صورت پروفیلاکتیک برای جلوگیری از افت فشار خون پس از بی حسی اسپاینال موثرتر از تجویز سرم پره لود جهت افزایش حجم داخل عروقی خواهد بود.

افزایش حجم به زمان نیاز دارد که خصوصاً در سزارین های اورژانسی این زمان محدود است (۳). همینطور افزایش حجم بعد از زایمان موجب اتساع مثانه می شود و عدم عملکرد مثانه موجب نیاز به کاتتریزاسیون آن خواهد شد. گروهی براین باورند که تجویز سریع کریستالوئید موجب کاهش وقوع هیپوتانسیون نمی شود (۴).

افرادین یک داروی سمپاتومیمتیک با اثر مستقیم میباشد و موجب آزاد شدن نورآدرنالین از نرونهاي سمپاتیک می شود و اثرش با دوزهای تکراری کاهش می یابد (تاكی فیلاکسی) (۱). البته حین عمل گروه افرادین برای جبران حجم خون از دست رفته به مایعات بیشتری نیاز خواهد داشت (۸).

منابع

1. Ronald D . Miller – History of Anesthesia practice. 1994: 20-29.
2. Ronald D . Miller – spinal & Epidural & caudal Anesthesia. 1994:(1505-1534).
3. W. S. chanetal prevention of Hypotension during spinal Anesthesia for cesarean section: ephedrine Infusion versus Fluid preload Anesthesia. 1996:(908-913).
4. Routec . A reevaluation of the rate of crystalloid preload in Prevention of Hypotension associated with spinal Anesthesia for elective Cesarean section. Anestheoiology 1993: 790(262-9)

5. Pouta AM. Etal effect of intravenous fluid preload on vasoactive peptide secretion during cesarean section under spinal Anesthesia. Anesthesia 1995;51 : 128 – 32.

6. Jackson R .Reid JA . volume Preloaeing is not essential to prevent spinal inducee hypotension at C/S . British Journal Of anesthesia 1995 : 75:252–5.

7. Routec etal Rapid admimistration of Crystalloid preload doesnot decrease incadence of hypotension after spinal anesthesia for elective cesarean section . British journal of anesthesia 1992, 58: (394-7).

8. Wright RG .Shinder SM . Hypotension and Regional anesthesia in obstetrics : In : shinder SM ' Levimsong – A nesthesia for obstetric ' 3th edn . baltimore ' Maryland Williams ,& Wilkins 1993 '397-407.